

EN ULDEN AFFÆRE

FÅR, FARVER OG FIMBUL

LÆRINGSMÅL:

Eleverne lærer om arbejdet med horn og ben og om tekstilets vej fra fårets råuld til den færdige klædedragt. Der arbejdes med forskellige væve- slynge- slentre- og flette teknikker til fremstilling af dragtens bånd og udsmykning. Eleverne kommer tæt på fåret som domestisk dyr og dets store betydning for jernaldersamfundet. Undervejs får eleverne en forståelse af værdien af varme i en tid, der var markant mørkere og koldere end vores.

JERNALDEREN HAVDE STIL

Jernalderfolkets dragt var ægte, nordisk unika håndværk fra inderst til yderst. Enkelte dele bestod af hør eller nælde, men langt den overvejende del var af uld. En klædedragt der både var slidstærk, luftig og varm på samme tid.

Ikke mindst uldens varmegivende kvalitet kan man forestille sig har været højt skattet i vintertide, mens man søgte ly ved arnen og afventede solens tilbagekomst, som man allerede den gang vidste var grundlaget for al liv på jord.

Under dette forløb lader vi trådene fortælle:

- om fårene, som vi skal fodre
- om ulden vi skal plantefarve og væve
- om frygten for Fimbulvinteren, der ville markere Ragnarok og jordens undergang, imens vi fremstiller rustikke smykker af fårets horn og ben. Eleverne vil lære om fortidens klædedragt og prøve kræfter med farvning og forskellige bånd- og væve teknikker, samt lave smykker, som de vil få med hjem.

Vi skal helt tæt på fåret, som leverer materialerne, og der skal hugges brænde til arnen, som varmer både os, den drik og de lammepølser vi slutter dagen af med, mens vi hører om fortidens værste mareridt!

Forløbet understøtter folkeskolens Fælles Mål for fagene: Historie og håndværk & design

